

Editorial

Vážení čtenáři,

máte před sebou další číslo *Caritas et veritas* s pravděpodobně nejdelším názvem, se kterým jste se v odborném periodiku setkali. Tématem tohoto čísla je původ sociální práce, která je budována od před-institucionálních mezilidských vztahů. Základy současných institucionálních forem můžeme vidět v křesťanských společenstvích, kde motivem byla potřeba bližních a láska k bližnímu. Takto fungující vzájemná pomoc je formou sociální pomoci řízené „zdola“ a motivované nadšením jednotlivých lidí. Institucionalizovaná podoba, ať ve formě Diakonie, Charity či jiné organizace, je formou sociální pomoci řízené „shora“. Přináší mnoho výhod, mezi které se počítá celospolečenský dosah, větší šíře financování, profesionalita, adt. Na druhé straně však z takové struktury může snadno vypadnout klient, jenž prostě nezapadá do definovaných kategorií. Smyslem našeho čísla je poukázat na význam obou přístupů k sociální práci a na vzájemnou interakci mezi individuální a institucionální formou sociální práce.

Téma celého čísla otevírají podnětné rozhovory se Štěpánem Brodským a Petrem Hruškou, které přinášejí praktický pohled na obě formy sociální pomoci, a to jak z každodenního života ve farnostech, tak z perspektivy Diakonie či Charity.

Následují odborné tematické studie věnované vztahu obou forem sociální pomoci. Karel Šimr podává studii pojednávající o celospolečenském přínosu křesťanské podoby sociální pomoci nahlížené sociologickým paradigmatem „společnosti sítí“. Na něj navazuje studie Annette Noller, jež uvádí různé teorie církve rozvíjené současnou evangelickou teologií a diakonický rozměr v rámci farností, ale i společensky prospěšných organizacích. Studie Jana Kaňáka je věnovaná spirituálně laděné intervenci v krizové intervenci u sociálních pracovníků křesťanek a zpracovává střety spirituálního a profesionálního diskurzu. Skupinu tematických studií uzavírá Radka Janebová, která představuje téma rozcestí kritické praxe sociální práce v kontextu institucionalizovaného systému sociálních služeb v České republice.

Nové číslo *Caritas et veritas* přináší také netematické odborné studie, které se zabývají různými aspekty sociální práce. Jana Maryšková vypracovala studii se zaměřením na vliv závažného onemocnění na „tradiční“ či „alternativní“ spiritualitu nemocných. Výsledky výzkumu ve skupině „tradičně“/„alternativně“ věřících respondentů otevírají podnětné otázky pro přístupy k pastorači. Odborná studie Martiny Kočerové je zaměřena na pedagogiku volného času a na relativně nový termín *weisure*, který poukazuje na problém zneužívání volného času spojením s prací. Poslední, avšak neméně důležitou, je odborná studie Stuarta Nicolsona, který se zabývá propojením mezi novými přístupy v apologetice a jejich využitím v kontextu sociální práce.

Číslo je doplněno recenzí Milana Nakonečného na podnětnou knihu *Mysl, já a společnost*.

Za celou redakci vám přejeme přínosné a obohacující čtení.

Pavel Kilberg

Výkonný redaktor *Caritas et veritas*